

Sippora

Bidrag från Judy Breneman
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-01-28

En vass flintsten ...

Sippora, en vass flintsten Ron Howard regisserade ”Best Picture,” A Beautiful Mind, som handlar om Nobelpristagaren John Nashs liv och inkluderar den starka personlighet som hans fru har. Om han skulle bestämma sig för att producera en film om General Moses familjeliv, skulle han komma över något gåtfullt material när det gäller Sippora, Moses hustru. Dramatiska inslag skulle inte fattas, särskilt inte om han än en gång skulle vilja göra en historia om vikten i att ha en hustru som stödjer sin man såsom Nashs fru gjorde. De inledande scenerna skulle fokusera på en mäktig Prins av Egypten som flyr för sitt liv och söker efter ett gömställe. Han skulle vara en mogen man men ge intrycket av att vara yngre. Det kunde vara en utmaning för regissören att skildra honom klädd i kunglig dräkt och med en högutbildad persons hållning samtidigt som att fånga hans vildsinta identitet av hebreiskt ursprung. På en stenig, ödslig vildmark i Midians land skulle skuggorna av Sinais vördnadsbjudande bergstoppar tjäna som bakgrunden för ung kärlek. Det skulle finnas en del våld när herdarna trakasserar Jethros sju döttrar medan flickorna försöker vattna faderns får. När flickorna kommer hem (något tidigare än vanligt) och redogör för vad som hänt är Jethro redan imponerad av sin tillkommande svärson, även innan han har träffat honom. Reg. Ron kunde fantisera vilt hur han ville måla scenerna där Jethro bjuder Mose ett hem och en av sina döttrar i giftermål. Fick Mose välja? Ville flickan gifta sig med Mose eller bjöd det henne emot? Kunde hon på något sätt förnimma, som Mose föräldrar gjorde när han föddes, att han var en påfallande speciell person, att Gud ville ha honom för något mäktigt ändamål? Var hon betagen av hans gestalt eller helt likgiltig? Vad hände Mose i denna totala förändring av sin miljö? Han ägde en stor kunskap i hieroglyfer, vetenskap, litteratur, och militärstrategi. Ingen annan hebré hade haft den möjligheten. Som litet barn tränade hans föräldrar honom hängivet och lärde honom tillit och vad det betydde att ge kärlek, att vara rättvis, ta ansvar och frukta och älska Gud. Under hela sin uppväxt och livet som vuxen man bodde han i ett palats. När han talade, reste sig folk, vände sig till honom och lyssnade respektfullt. Får gör inte så! Han var inte i närheten av ”sina egna” som han älskade innerligt. Hur klarade han förändringen? Hur klarade hans nya fru sig medan han jobbade sig igenom denna process? Reg. Ron skulle ha stor frihet att utveckla berättelsen.

Vad hände under de fyrtio år de tillbringade tillsammans i öknen? Vad såg de fram emot som ett par? (Vår adress? . . . hm, Öker 001! Vårt yrke? jaha, Herdar!) Vad tänkte Mose själv under åren som gick? . . . 1 år. . . 3. . . 5. . . Hade han någon aning om att han skulle vara Räddaren för sitt folk? . . . 10 år. . . 15. . . Om han gjorde det, vad tänkte han på under de tillsynes spolerade. . . 20. . . 25. . . åren i öknen? . . . 30. . . 35. . . Sippora och Mose hade verkligen tid att utveckla en god relation, men gjorde de det? Vad berättade Mose om sitt tidigare liv och sin Gud? Utvecklade Sippora en egen relation med Herren? Någon gång under denna period födde hon två pojkar. Efter 40 år i öknen sade Herren till Mose att han skulle gå tillbaka till Egypten. Hur reagerade Sippora då? Olik Mose hade hon aldrig sett något annat än öknen. Var hon nyfiken och ivrig eller rädd och ovillig? Hur som helst, packade hon och följde med honom. Höjdpunkten i sitt drama skulle Reg. Ron finna i 2 Mos 4. Efter att ha gett tydliga instruktioner och uppmuntran till Mose inför hans resa till Egypten (och Moses lydning inför densamma), ville Herren nu döda honom! Reg. Ron har flera obesvarade frågor här, men en sak är säker. Sippora räddade Mose liv. Något var helt på tok. Mose hade förbisett en del av förbundet (som Gud hade med sitt folk) vilket visade lydning inför Gud. Varje gudfruktig jude skulle omskära sina söner på den åttonde dagen efter födseln. Detta borde ha varit lika självklart för en israelit som att en nyfödd behöver näring. Det är viktigt att förstå att Guds folk på den tiden levde under lagen, inte av nåden som vi gör nu. Sippora kände till vad som var fel och tog själv tag i det. Hon tog en vass flintsten och utförde det blodiga dådet vilket måste ha skakat om henne på djupet. Hur reagerade Mose? Sippora kunde faktiskt i vrede ha kastat stenen istället, tagit åsnan och barnen, gett sig av och lämnat honom att klara sig själv med Herren. Var det här ett sista viktigt steg i processen att förvandla Mose från mannen som inte ville lita på att Gud skulle kunna verka genom honom, till den storslagne general han blev? Ödmjukhet, ärlighet och renhet skulle prägla denne gudsman. Utan Sipporas insats hade Mose inte ens överlevt, för att inte tala om att mogna. I filmen, A Beautiful Mind poängterade Reg. Ron vikten av en hustrus makt i en relation. John, den briljante, excentriske, och arrogante matematikern led av schizofreni. I en gripande scen och vid vändpunkten för dramat, bestämmer sig Alicia för att stå vid Johns sida, lika bestämd som han själv att se honom gå igenom sjukdomen. Även om hennes del är överdriven i filmen är det sant att John berömmar både Alicia såväl som sina kolleger för deras långvariga stöd som hjälpte honom återfå sitt liv. Om du är gift kanske du sitter och tänker på att din man varken är en general utsedd av Gud eller en briljant Nobelpristagare. (Det är inte många som är det!) Men, vi har alla unika möjligheter att hjälpa våra närmaste att utvecklas till att vara den som man var ämnad att vara. Är det inte mera vanligt att det är kvinnan som känner behov och problem i en relation? På samma gång kan hon vara blind inför hur hon själv skadar den. Hon kan ta ”en vass flintsten” och använda den av kärlek eller missbruka den. HUR hon tar upp dessa områden, vare sig det är något andligt, något personligt mellan dem, eller något annat kommer det att visa hur klok hon är. Ömsesidig sårbarhet skulle kunna vara att säga till varandra, ”Jag skulle vilja att du hjälpte mig att se vad jag försummar i vår relation och i mitt liv med Gud, även det som jag kanske inte är medveten om. Jag lovar att lyssna med öppet hjärta till allt du har att säga.” Detta skulle förutsätta att båda parter känner sig trygga i varandra. Båda vill bara gott och inte ont i sin relation. En sådan relation är mycket sällsynt men värd att sträva efter. Även om alla har det yttersta ansvaret för sin egen mognad håller vi medmänniskor i våra händer makten att bygga upp och hjälpa ett annat liv att blomstra, eller att rivas ner. Hur kommer vi att använda vår ”vassa flintsten”? Hela kontexten för berättelsen kan läsas i 2 Moseboken 2:15-25, 4:19-26, 18:1-6. Judy Breneman

Tidskrift/Internetsajt för Kristna kvinnor...